

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการสร้าง โมเดลการสอนแบบกระบวนการกลุ่มเพื่อพัฒนาแรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์สำหรับเด็กวัยสัมฤทธิ์ สรุปได้ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้าง โมเดลการสอนแบบกระบวนการกลุ่มเพื่อพัฒนา
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หรือ โมเดลการสอนแบบ ก.พ.ร. (Group Process for Developing
Achievement Motivation Model of Teaching หรือ GPDAM Teaching Model)
และเพื่อทดสอบ โมเดลการสอนในการใช้สอนเพื่อเพิ่มแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนของเด็กวัยสัมฤทธิ์

การทดสอบ โมเดลการสอนจะเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมในค่าน

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาไทยและ

สังคมศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนพุทธ
พิทยาคม อำเภอพุทธะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2523 ซึ่งเป็น
เด็กวัยสัมฤทธิ์ (Underachievers) จำนวน 60 คน เป็นชาย 45 คน หญิง 15 คน

เด็กกลุ่มนี้ได้มาจากการทดสอบจากเด็กนักเรียนทั้งหมด 207 คน วิธีการทดสอบเพื่อคัดเลือกเด็กค้อยสัมพันธ์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีวิธีการดังต่อไปนี้

1. ใช้แบบทดสอบมาตรฐานวัดความถนัดทางการเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นแบบทดสอบมาตรฐานของสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ประเมินความสามารถ
2. เก็บคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทุกคนในวิชาภาษาไทย สังคมศึกษา คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์
3. คิคคะแนนที่ (T-Score) จากคะแนนระดับความสามารถและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แล้วนำคะแนนที่ได้ทั้ง 2 ชุด มาเปรียบเทียบหาภาวะเด็กค้อยสัมพันธ์ใช้เกณฑ์ความคลาดเคลื่อน 1.0 S.D. (-10 หน่วยคะแนน)
4. ให้ครูประจำชั้นจัดเด็กค้อยสัมพันธ์ตามที่อยู่จัดแจง
5. เปรียบเทียบรายชื่อนักเรียนที่ได้จากการทดสอบและที่ครูตัดสิน แล้วคัดเลือกเด็กค้อยสัมพันธ์ที่มีรายชื่อตรงกันในรายการทั้ง 2 ลักษณะดังกล่าว

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งผู้วิจัยดัดแปลงมาจากแบบทดสอบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์หลายฉบับ มีจำนวน 58 ข้อ เป็นลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 5 ช่อง
2. แบบทดสอบความถนัดทางการเรียน เป็นแบบทดสอบมาตรฐานของสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีทั้งหมด 4 ฉบับ
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาไทย และสังคมศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
4. แบบสำรวจนิสัยในการเรียน เป็นแบบสำรวจนิสัยในการเรียนโดยทั่วไป ซึ่งสร้างขึ้นโดย ประหยัด ทองมาก
5. แบบสำรวจทัศนคติทางการเรียน สร้างขึ้นโดย นภาพร เมษรักษาวณิช เป็นแบบสำรวจทัศนคติต่อการเรียนโดยทั่วไป

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การทดลองใช้เครื่องมือ ผู้วิจัยนำแบบทดสอบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบสำรวจเจตคติในการเรียน และแบบสำรวจทัศนคติทางการเรียน ไปทดลองใช้เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ
2. ฝึกอบรมนักศึกษาฝึกสอนเพื่อเป็นผู้สอนโดยใช้โมเดลการสอนแบบ ก.พ.ร. ใช้เวลาฝึกอบรม 2 สัปดาห์
3. ทดสอบหาเด็กกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นเด็กคอยสัมฤทธิ์ตามเกณฑ์ที่กำหนด
4. ทดสอบนักเรียนกลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุม และกลุ่มปกติ (ซึ่งได้รับการสุ่มเข้ากลุ่มเรียบร้อยแล้ว กลุ่มละ 20 คน) ก่อนลงมือทำการสอน (Pretest) ด้วยแบบทดสอบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แบบสำรวจเจตคติในการเรียนและแบบสำรวจทัศนคติทางการเรียน
5. ดำเนินการสอนกลุ่มทดลอง ใช้โมเดลการสอนแบบก.พ.ร. กลุ่มควบคุม และกลุ่มปกติ ใช้วิธีสอนแบบทั่วไป ใช้เวลาสอน 12 สัปดาห์ โดยนักศึกษาฝึกสอน 4 คน สอนคนละ 1 วิชา
6. ทดสอบนักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม เมื่อสิ้นสุดการทดลองสอนด้วยแบบทดสอบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ของคะแนนนิสัยในการเรียน และทัศนคติทางการเรียนก่อนทำการสอน ระหว่างกลุ่มทั้ง 3 กลุ่ม โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) ช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. วิเคราะห์พัฒนาการทางด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences)
3. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบความแตกต่างทางด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุม และกลุ่มปกติ ตามสมมุติฐาน โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) การคำนวณใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences)

เมื่อพบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ก็ทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการของ นิวแมนคูลส์ (Newman Keuls)

ผลการวิจัย

การวิจัยเพื่อทดสอบ โมเดลการสอนแบบก.พ.ร. ปรากฏผลสรุปได้ดังต่อไปนี้

ก. ทางค่านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยโมเดลการสอนแบบก.พ.ร. มีพัฒนาการของคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จากการทดสอบก่อนสอนและหลังสอนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

2. นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนด้วย โมเดลการสอนแบบก.พ.ร. มีคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมและกลุ่มปกติที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบทั่วไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข. ทางค่านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนด้วย โมเดลการสอนแบบก.พ.ร. มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ภายหลังการสอนเมื่อปรับด้วยคะแนนความถนัดทางการเรียนก่อนการสอน สูงกว่ากลุ่มควบคุมและกลุ่มปกติ ซึ่งได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบทั่วไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนด้วย โมเดลการสอนแบบก.พ.ร. มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ภายหลังการสอนเมื่อปรับด้วยคะแนนความถนัดทางการเรียนก่อนการสอน สูงกว่ากลุ่มควบคุมและกลุ่มปกติซึ่งได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบทั่วไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาไทยภายหลังการสอนปรับโดยคะแนนความถนัดทางการเรียนก่อนการสอนของกลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุมและกลุ่มปกติ ไม่แตกต่างกัน

6. นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนด้วย โมเดลการสอนแบบก.พ.ร. มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษากายหลังการสอนปรับ โดยคะแนนความถนัดทางการเรียนก่อนสอนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ไม่สูงกว่ากลุ่มปกติ

7. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรวมทั้ง 4 วิชา คือ วิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาไทย และ สังคมศึกษา กายหลังการสอนปรับ โดยคะแนนความถนัดทางการเรียนก่อนการสอนของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ สูงกว่ากลุ่มปกติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการวิจัยครั้งนี้พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วย โมเดลการสอนแบบก.พ.ร. กับกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบทั่วไปมีผลไม่แตกต่างกัน จึงน่าจะได้นำการวิจัยเกี่ยวกับตัวแปรด้านเนื้อหาวิชาที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิชาภาษาไทยเพื่อตรวจสอบผลให้แน่นอนอีกครั้งหนึ่ง

2. ควรนำ โมเดลการสอนนี้ไปทดลองสอนนักเรียนค้อยสัมฤทธิ์ในระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อตรวจสอบว่า โมเดลการสอนนี้จะใช้สอนนักเรียนค้อยสัมฤทธิ์ในระดับชั้นอื่น ๆ ได้ผลหรือไม่

3. ควรมีการเปรียบเทียบผลการสอนด้วย โมเดลการสอนแบบก.พ.ร. ระหว่างนักเรียนในเมืองกับนักเรียนในชนบท เพื่อตรวจสอบความสรุปครอบคลุมของการใช้ โมเดลการสอนแบบนี้

4. ควรนำ โมเดลการสอนนี้ไปใช้สอนนักเรียนปกติซึ่งไม่ใช่เด็กค้อยสัมฤทธิ์ เพื่อตรวจสอบผลให้ชัดเจนยิ่งขึ้น